

že si výkonný orgán na jeho odpor proti vyklizení nevyžádal pokynů soudu.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1935, Co II 3/34.)

Žalobce domáhá se na československém státu náhrady škody, tvrdě, že byl neprávem exekučním orgánem vyklizen, ač jej při výkonu exekuce upozornil, že nedostal dosud soudního příkazu k vyklizení. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl odvolání.

D ů v o d y :

Výkonný orgán soudní kancelářský asistent P., když prováděl na základě usnesení okresního soudu v Č. T. nucené vyklizení vydražené nemovitosti tím, že žalobce tehdy vyklidil, aniž by si byl vyžádal pokynů soudu, když žalobce jako třetí osoba odporoval tomu, aby byl z nemovitosti odstraněn, provinil se proti předpisům bodu 61, správně 58 a 141 instrukce pro výkonné orgány. Nedbal-li asistent P. jako výkonný orgán, tedy jako soudní úředník, těchto předpisů, porušil u vykonávání svého úřadu přestoupením své úřední povinnosti právo po rozumu § 1 zák. syndikátního ze dne 12. července 1872 čís. 112 ř. z. Jde tudíž o to, zda žalobci, který o toto zákonné ustanovení opírá zažalovaný nárok na náhradu škody, nárok ten přísluší či ne. Podle § 1 syndikát. zákona nemá žaloba místa, nevyčerpal-li žalobce veškeré prostředky opravné v řízení soudním. Jde proto o to, zda žalobci takový opravný prostředek proti uvedenému přestoupení úřední povinnosti asistenta P. příslušel, a v případě kladném, zda ho použil. A tu nemůže býti pochybnosti o tom, že příslušela žalobci proti nesprávnému postupu výkonného orgánu při uvedeném vyklizení stížnost podle § 68 ex. ř., po případě rekurs proti usnesení o stížnosti té vydanému. První soud poukazuje k tomu, že žalobce stížnost podle § 68 ex. ř. ihned nepodal a rozhodnutí soudu si nevyžádal a odvolatel v tomto směru rozsudek prvního soudu nenapadá, nýbrž uvádí jen, že stížnost podle § 68 ex. ř., i kdyby byla protokolárně podána, nemohla jeho škodě zabrániti, poněvadž škoda ta vznikla mu již jeho vyklizením. Než toto jeho tvrzení je pouze domněnkou nijak opodstatněnou, neboť zda by stížnost žalobcem podle § 68 ex. ř. podána měla úspěch, pokud se týče jaký úspěch, a jak by se byla v případě podání takovéto stížnosti celá věc utvářila a zda by žalobci vůbec nějaká škoda byla vzešla, nelze posouditi, když stížnost nebyla podána. Ježto tudíž žalobce nevyčerpal opravné prostředky proti nesprávnému postupu výkonného orgánu při vyklizení vydražené nemovitosti, nemůže se domáhati na žalovaném Československém státu podle § 1 syndikát. zákona náhrady škody, pokud ji opřel o vylíčené protiprávní jednání asistenta P.

Čís. 14297.

K tomu, aby úředník byl pokládán za vedoucího úředníka podle odst. 3 čl. XXXIV zák. čís. 54/32 Sb. z. a n. se nevyžaduje, aby měl prokuru.

Úředník uvedený v odst. 3 čl. XXXV zákona č. 54/32 Sb. z. a n., který vystoupil ze služeb banky k její výpovědi nebo dav sám výpověď, nemá nároku na smluvní pensí.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1935, Rv III 194/35; důvody viz: Úr. sb. čís. 2053.)

Čís. 14298.

Prozatímní opatření, jímž bylo odpůrci uloženo, aby vydal navrhovateli klíče k určitým místnostem, jest vymáhati exekucí podle § 346 ex. ř.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1935, R I 303/35.)

Usnesením soudu bylo odpůrci uloženo, aby vydal navrhovatelce veškeré klíče k obchodním místnostem. Pro nesplnění tohoto příkazu byla k návrhu vymáhající věřitelky uvalena na povinného exekuční vazba, jejíž trvání bylo dalším usnesením exekučního soudu prodlouženo k návrhu o týden. K rekursu povinného rekursní soud změnil usnesení exekučního soudu a zamítl návrh na uvalení další exekuční vazby na povinného.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o vydání určitých věcí movitých, které měl odpůrce navrhovatelce k zajištění jejích nároků odevzdati. Výkon takového příkazu lze v cestě exekuční vymáhati podle § 346 ex. ř., jak správně vystihl rekursní soud, a nikoli podle předpisů §§ 353 až 358 ex. ř., poněvadž příkaz uložený prvním soudem nelze zahrnouti pod žádný z případů příkladmo uvedených v § 382 ex. ř.

Čís. 14299.

Nebyla-li v návrhu na povolení zatímního opatření uvedena doba, na kterou je zatímní opatření žádáno, jde o formální vadu, již lze napravit podle §§ 84, 85 c. ř. s. a § 402 ex. ř.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1935, R I 341/35.)

První soud povolil k návrhu žalobkyně k zajištění nájemného podle § 379 čís. 1 ex. ř. zatímní opatření uschováním svršků. Rekursní soud návrhu nevyhověl.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu nové rozhodnutí o rekursu.